

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr 1

Katowice, dnia 24 lutego 1939 r.

Rok VII

T R E Ś Ć :

UZNANIA.

1. POCZTA:

- poz. 1. Uproszczony sposób nadawania przesyłek.
poz. 2. Druki w sprawie prenumeraty czasopism.

poz. 3. Usterki przy zwracaniu niedoreczalnych druków.

2. ADMINISTRACJA:

poz. 4. Akcja przeciwpożarowa.

UZNANIA.

Koło Miejsce Związku Niższych Pracowników Poczty Telegrafów i Telefonów w Bielsku przekazało na „Fundusz Obrony Narodowej” kwotę 343 zł zebraną w ciągu 6 miesięcy wśród członków tego Koła.

Wszystkim Ofiarodawcom wyrażam jak najserdeczniejsze podziękowanie za wykazanie należytego zrozumienia dla najbardziej aktualnych potrzeb naszego Państwa.

Nr OOg. 412 z dnia 22 stycznia 1939 r.

Biblioteka Jagiellońska

1002258527

POCZTA.

1.

Uproszczony sposób nadawania przesyłek.

Dyrekcja stwierdziła, że wiele placówek pocztowych nie zdaje sobie należycie sprawy z tego, na czym polega uproszczony sposób nadawania przesyłek pocztowych. Placówki te bowiem mniemają mylnie, że posługiwanie się np. przy nadawaniu pocztową książką nadawczą, jest równoznaczne z uproszczonym nadawaniem.

Wyjaśnia się przeto, że uproszczony sposób nadawania przesyłek polega w myśl § 172 ordynacji pocztowej — o ile chodzi o paczki — na samodzielnym ważeniu paczek, wpisywaniu wagi oraz nalepianiu przepisanych nalepek na paczkach i adresach pomocniczych przez tych nadawców, wysyłających zwykle większą ilość

paczek za pomocą pocztowych książek nadawczych, którym naczelnik urzędu specjalnie zezwolił na wykonywanie tych czynności. Uproszczone nadawanie przesyłek poleconych polega znów na zaopatrywaniu ich przez nadającego je przy użyciu pocztowej książki nadawczej w znamiona nadania (polecenia) za pomocą własnego (dostarczonego przez Dyrekcję) stempelka „R“.

Z wyżej podanymi przepisami, jak również zawartymi w § 45-II. P. 4 i w § 34-II. P. 5 należy zaznajomić się jak najdokładniej i opierać się na nich przy propagowaniu wśród klienteli nadawania przesyłek sposobem uproszczonym, odciążającym w znacznym stopniu służbę okienkową i usprawniającym tym samym dział nadawczy.

Nr PP. 70 z dnia 9 lutego 1939 r.

96

1171

2.

Druki w sprawie prenumeraty czasopism.

W myśl zarządzenia Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 11.VII 1938 r. № PW. 104/63 wyjaśnia się, że z uprawnień, wynikających z rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 12.III 1932 r. w sprawie uzupełnienia ordynacji pocztowej (Dz. Urz. M. P. i T. № 5, poz. 50) mogą korzystać wydawcy czasopism i wydawnictw periodycznych nie tylko zgłoszonych do prenumeraty pocztowej i ogłoszonych w cenniku czasopism, lecz **wszystkich czasopism i wydawnictw, korzystających z taryfy dla czasopism** na podstawie postanowienia § 373 ordynacji pocztowej, o ile nie zachodzą wypadki, ustalone w § 376 ordynacji pocztowej.

№ PP. 30 z dnia 3 stycznia 1838 r.

3.

Usterki przy zwracaniu niedoręczalnych druków.

Dyrekcja zauważa coraz częściej wypadki sprzecznego z postanowieniami §§ 197 i 350, lit. a ordynacji poczt. i § 56 ust. 1 II P. 4 zwracania przez placówki pocztowe do urzędów miejsc nadania niedoręczalnych druków zwykłych, których zwrotu nie żądał nadawca, gdyż nie zamieścił na nich odpowiedniego zarządzenia.

Ponieważ Ministerstwo P. i T. stwierdziło również wiele takich samych usterek przy zwracaniu do zagranicy druków nie posiadających zarządzeń zwrotu, ani nieprzedstawiających żadnej wartości (art. 52, pkt. 4 konwencji (II P. 20) i § 90, pkt. 9 II P. 5) co niepotrzebnie absorbuje służbę pocztową kilku krajów, obciąża środki przewozowe i wywołuje zbyteczne uwagi zarządu pocztowego kraju nadania — przeto Dyrekcja poleca stosować się ściśle do wyżej przytoczonych przepisów.

№ PP. 12 z dnia 30 stycznia 1939 r.

ADMINISTRACJA.

4.

Akcja przeciwpożarowa.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów w zarządzeniu z dnia 24 listopada 1938 r. № AB 950 zwróciło uwagę na poniżej przytoczone postanowienia, zawarte w rozporządzeniu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 31 X 1938 r. (Dz. U. R. P. № 87 poz. 590) o zapobieganiu powstawania i rozszerzania się pożaru w budynkach.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 października 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych oraz Przemysłu i Handlu o zapobieganiu powstawania i rozszerzania się pożarów w budynkach.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. № 41 poz. 365) zarządzam co następuje:

§ 1. Przepisom rozporządzenia niniejszego podlegają wszelkie budynki mieszkalne, przeznaczone do użytku publicznego, mieszczące zakłady użyteczności publicznej, oraz bu-

dynki mieszczące lokale urzędowe, handlowe, składy itp.

§ 2. Zabrania się przechowywania i gromadzenia na nieprzeznaczonych do zamieszkiwania częściach strychów budynków wymienionych w § 1 jakichkolwiek materiałów łatwopalnych, a w szczególności słomy, trawy morskiej, drzewa, wełny drzewnej, wiórów drzewnych, papieru, szmat, olejów mineralnych, celulozoidu itp. oraz przedmiotów wykonanych w całości lub w przeważającej części z takich materiałów.

§ 3. Zabrania się przechowywania i gromadzenia na nieprzeznaczonych do zamieszkiwania częściach strychów, w korytarzach piwnicznych, klatkach schodowych, przejściach i przejazdach w budynkach wymienionych w § 1 jakichkolwiek przedmiotów w sposób, utrudniający przejazd lub przejście.

§ 4. Wszelkie przedmioty, znajdujące się na nieprzeznaczonych do zamieszkiwania częściach strychów, w korytarzach piwnicznych, klatkach schodowych, przejściach i przejazdach w budynkach wymienionych w § 1 powinny być tak przechowywane, aby mogły

być niezwłocznie usunięte z tych pomieszczeń do innych części budynku.

§ 5. Obowiązek przestrzegania przepisów §§ 2, 3 i 4 ciąży:

1) jeśli chodzi o pomieszczenia, których używanie jest związane z jednym mieszkaniem — na głównym lokatorze tego mieszkania,

2) we wszystkich innych wypadkach na właścicielu budynku lub osobie zarządzającej budynkiem, jeśli właściciel osobiście tego zarządu nie sprawuje.

§ 6. Przepisy § 2 nie dotyczą budynków, jeżeli konstrukcje dachów tych budynków są wykonane z żelazobetonu, o grubości płyty co najmniej 8 cm, lub z żelaza, pokryte płytami o tej samej wytrzymałości na przebicie, a stropy tych budynków są wykonane w całości z materiałów ognioodpornych.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie:

1) na obszarze miast wydzielonych z powiatowych związków samorządowych w 14 dni po ogłoszeniu,

2) na obszarze pozostałych miejscowości w 14 dni po wydaniu przez właściwych wojewodów odpowiednich zarządzeń.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Sławoj Składkowski.*

Administratorom nieruchomości pocztowych, naczelnikom i kierownikom placówek gospodarczych pocztowych polecam, by natychmiast zajęli się sprawdzeniem części strychów przeznaczonych do zamieszkiwania korytarzy piwnicznych, klatek schodowych, przejść i przejazdów w budynkach i wydali konieczne zarządzenia.

Organa inspekcyjne Dyrekcji Okręgu, rejonowych i obwodowych urzędów sprawdzą i dopilnują przy sposobności rewizji, czy zainteresowani zaznajomili się z postanowieniami rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 października 1938 r. i czy zastosowali się do nich.

Nr AB, z dnia 10 lutego 1939 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZTY i TELEGRAFÓW
(Oddział Ogólny)

KATOWICE, ul. Słowackiego 11, III p. pokój Nr 18.

PRENUMERATA NA ROK 1939 WYNOŚI:

roczna 4 zł. 80 gr.

półroczna 2 zł. 40 gr.

kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300 516.
